

To dikt av
Muhammad al-Maghout

Husarbeid

Mens jeg er i mitt livs høst
og den hvite alderdom har begynt å røre ved
    min panne
og mens sjasminen i Damaskus springer ut
    ved hver en sving
hvem bryr seg om meg?

Drei telefonskiven, min elskede
og spør etter mer terror og tortur
for jeg bryr meg ikke lenger om noe
min fremtid er i min grav
og mitt eneste publikum på veien til den
er min skygge

Nei
spør etter arabisk hodepyrd
og en ørken uten grenser
for å gå tilbake til fortiden
og hente mine tårers rulleblad og mitt kinns
    kjennemerke

Nei
gi meg mitt identitetskort, min adressebok
og mitt pass
Jeg vil plassere dem rundt min panne
og sitte med bena i kors midt på byens torv
som en høvding i en primitiv stamme

for jeg vil bytte dem med glassperler og
    fargede speil

Nei
stikk en krok inn i min underleppe
og dra meg som et utmattet kadaver
til byens utkanter
og rull meg i en av dalene
og hvis du skimter mitt fedrelands flagg
som vaier stolt på sin stang
kryss så fort
som en skyldner foran kreditorensbutikk

Maskenes høst

Dere, forbipasserende
tøm gatene for jomfruer
og tilslørte kvinner ...
for jeg vil gå ut fra mitt hus naken
og gå tilbake til min skog.

Umulig ... umulig
å forestille meg selv som noe annet
enn en elv i ørkenen
eller en skute på et hav
eller ... en apekatt i en skog
plukke moden frukt
og kaste den på forbipasserendes hoder
og hoppe leende og klaprende
fra tre til tre

Jeg har ikke identitetskort i lommen
heller ikke en avtale i min hukommelse
jeg satt aldri på en kafé
jeg slentret aldri på et fortau
jeg er et barn
her strever jeg med å tøye min kropp
for å sette melketennene i veggene
jeg er en gammel mann
her er det min rygg som bøyer seg
og forbipasserende som leder meg ved hånden

Jeg er en fyrste
dette er mitt sverd som dingler
og min hest knegger på fjellknatten

Jeg er en tigger
her er jeg, sliper mine tenner på fortauene
og følger de forbipasserende fra gate til gate

Jeg er en helt ... hvor er mitt folk?
Jeg er en forræderder ... hvor er min galge?
Jeg er en sko... hvor er min vei?

Gjendiktet av Walid al-Kubaisi

*Disse diktene er hentet fra diktsamlingen,
Gleden er ikke mitt yrke, av Muhammad
al-Maghout, Pantagruel forlag, Oslo 1998*